

(ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.)

ಬರಬಾರದು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಜಾಗೃತೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the Madras General Sales Tax (Mysore Amendment) Bill, 1954, as reported by the Select Committee, be taken into consideration.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—Clauses. Clauses 2 and 3. The question is :

“That Clauses 2 and 3 stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clauses 2 and 3 were added to the that Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 1. The question is :

“That Clause 1 stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

Clause 1 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Title and Preamble. The question is :

“That the Title and the Preamble stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

The Title and the Preamble were added to the Bill.

Motion to pass.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Minister for Law and Education).—Sir, I beg to move :

“That the Madras General Sales Tax (Mysore Amendment) Bill, 1954, as reported by the Select Committee, be passed.”

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the Madras General Sales Tax (Mysore Amendment) Bill, 1954, as reported by the Select Committee, be passed.”

The motion was adopted.

DEBATE ON QUESTION NO. 24.

Alleged loss and subsequent surrender of a revolver in the Police Department.

Mr. SPEAKER.—Question No. 24 ; Sri B. P. Nagaraja Murthy.

Sri B. P. NAGARAJA MURTHY (Malavalli).—Mr. Speaker, Sir, I thank you very sincerely for having given me the opportunity to raise a discussion on the subject matter of a Short Notice Question No. 24. I am very much obliged to you, Sir, for having directed the Government to give me sufficient protection and also highly thankful to the Government as well for their having given me sufficient protection.

Sri K. PUTTASWAMY (Srirangapatna).—What is the protection, Sir ?

Mr. SPEAKER.—That question is over.

Sri B. P. NAGARAJA MURTHY.—Mr. Speaker, it pains me very much to bring to the notice of this House a very unhappy and unpleasant news that yesterday another threatening letter was received by me. One important feature of this letter is, this is written by hand whereas the previous was only a typed letter. If the Chair permits me to bring the contents of this letter to the notice of this House I will do so; otherwise, I will pass it on to you.

Mr. SPEAKER.—Is the House desirous of knowing the contents of the letter ?

MEMBERS.—Yes, Sir.

Mr. SPEAKER.—Yes, you can read the letter.

Sri B. P. NAGARAJA MURTHY.—This letter is posted in Bangalore itself on 19th April and delivered on the same day at the Assembly Hall and this is addressed to the Assembly Hall address. This letter is folded very artistically at four corners and this is the content :

“You seem to have belittled my advice. You are beating about the bush. Let this be last warning to render you passive, lest you should kick your bucket. Revolver case. Police God.”

Mr. SPEAKER.—You pass it on to the office.

Sri B. P. NAGARAJA MURTHY.—Yes, Sir.

(The letter was handed over.)

In this connection, Sir, I may submit to the consideration of this House that this is really an act of cowardice as was rightly pointed out by the Hon'ble Minister. I am not afraid of such letters. After all it is a right of every member of this Hon'ble House to participate in the deliberations of the House without fear or favour and it is more so with the members of the Opposition party. In the legitimate discharge of our duties, if such threatening.....

Mr. SPEAKER.—Sri Nagaraja Murthy, that question is over already. This is a second letter and it is forwarded to Government for needful action. So far as this question is concerned, you will have to make a brief statement; that is all.

Sri B. P. NAGARAJA MURTHY.—Then, I will leave that aspect at that stage.

Coming to the subject matter of Question No. 24, the loss of the Government revolver No. 695209 with .38 bore of Smith and Werron Manufacture* was reported in the year 1951, when the Police Department made an enquiry about the loss of that revolver along with 24 rounds of ammunition and came to the conclusion that in the year 1947 the said revolver had been issued to Sri U. K. Somappa, the then senior most Deputy Inspector-General of Police, and he was asked to return it. Sri U. K. Somappa replied that he had not taken that revolver along with the ammunitions and that if he had really taken such a revolver along with the ammunitions, as per the provision of law or rules he would have certainly acknowledged the receipt of such revolver and the ammunitions in the issue register, and that as there is no such entry, it cannot be said that he had taken the revolver with the ammunitions. So, after getting that reply, a further enquiry was conducted and the statements of some of the officers of the MARP Office were taken.

On the strength of the statements of the other officers of the MARP Office, the officer who conducted the enquiry, the then City DIG, Sri N. V. Babu Reddy, made a report to the I.G.P. that the explanation given by Sri U. K. Somappa cannot be believed in view of the statements given by the other officers. On the strength of the D. I. G.'s report the I. G. P. made a report to the Government that the cost of the revolver and the ammunition should be recovered. Perhaps in the month of September 1951 the Government ordered for the recovery of the cost of the said revolver and the 24 rounds of ammunition. From the answer furnished to my short notice question No. 24 the House is aware that the same identical weapon with 13 rounds of ammunition have been surrendered by one Sri P. S. Narasimha Char, D.S.P. and that this fact has been published in the Police Gazette, dated 20th February 1954. Now it is very interesting to know how the weapon which was alleged to have been lost and issued to Sri U. K. Somappa from whom recovery of the cost of the same weapon and the ammunition was ordered, could be surrendered by a different gazetted police officer. This House is aware perhaps that there is a circular instruction in the Police Department that whenever a Gazetted Police Officer wants any revolver from the Police Stores of the MARP Store, he ought to give a requisition in writing and after having received the weapon and the ammunition he should acknowledge the receipt in the issue register and that when the weapon is returned, that also should be recorded in the register, and that whenever the loss of arm or ammunition is noticed, according to the circular instruction and perhaps, subject to correction, according to the provisions of the Arms Act, such loss should be published in the Police Gazette. It is very interesting to know in this respect that the loss of the said revolver and the 24 rounds of ammunition were not published in the Police Gazette and I expected a very satisfactory reply for this question from the Government. If the loss of the revolver and 24

(SRI B. P. NAGARAJA MURTHY.)

rounds of ammunition was published in the Police Gazette, as per the circular instructions, the person who was in possession would have certainly surrendered and such irresponsible and unjust order would not have been passed against Sri U. K. Somappa and he would not have been penalised to pay the cost of it. And more than this, the loss has been noticed only in the year 1951 and ultimately it has been found out that the same weapon was alleged to have been issued in the year 1947. During this period of four years the MARP Office might have been certainly inspected by the concerned authorities and why such a loss was not noticed prior to 1951? And even when it was noticed in 1951, I ask the Government why the loss of the arm and the ammunition was not published in the Police Gazette? And it is very curious to know how Sri Narasimha Char could be in possession of this revolver; by whom it was delivered to him? Is there any reference in any records or register to show that it was issued to him? If the weapon was issued to him, when it was issued and why did he keep it with him for such a long time, what was the necessity, was he in the same office for the entire period, if he had been transferred to some other office or if he was promoted as D.S.P. even according to the rules every D.S.P. has the right to own a revolver,—was that revolver included in the list? If Sri Narasimha Char became the D.S.P. long time back and when he had already been owning a revolver in his capacity as D.S.P. where was the necessity for him to keep this revolver till January 1954? There are facts which are very interesting. As I have already put it, if the Government had applied its judicial mind to these facts and scrutinised the report submitted by the then City D.I.G. who conducted the enquiry, such an unhappy thing would not have happened. And it is more surprising to know that the weapon has been surrendered by the same Gazetted Police Officer who conducted some enquiry against Sri U. K. Somappa.

Another interesting question is, as published in the Police Gazette, only 13 rounds of ammunition have been surrendered along with the revolver. It is very interesting to know what happened to the other 11 rounds of ammunition. Has he given any satisfactory explanation as to the utilisation of these 11 rounds of ammunition? I also want to know, after 1951 and till 1954, has the Government made any earnest and serious attempts to trace the weapon after reported by Sri Somappa that it was not issued to him, irrespective of the order of recovery of cost from him? Even according to rules, if any complaint is lodged by a private individual who owns a weapon, of his having lost it, very serious attempt should be made to trace it. But here, it is a question of Government revolver taken by a gazetted Police Officer. In view of this, have the Government made any attempts, I want to know from the Government. These are the relevant facts and I am very anxious to know: why the loss was not published in the Police Gazette and what were the attempts made by the Government to trace the weapon if they came to the conclusion that that weapon has really been lost? What is the explanation given by Sri Narasimha Char after having surrendered the same identical weapon with 13 rounds of ammunition? And I came to know that this is one of the serious charges against Sri Somappa for his compulsory retirement and recovery from him of the cost of the weapon and 24 rounds of ammunition. Now it leads to the inevitable inference that the entire story is fabricated and concocted perhaps to strike the last nail on Sri Somappa's exit from the Police Department. The Police Department which is particularly meant to protect law and order, which is supposed to be the guardian of law and order, has resorted to such a serious thing to entangle a gazetted seniormost officer in the Police Department and to pass an order of the recovery of the cost of the weapon and send him home even without giving his pension. So, in the light of these things, I demand that the Government without any hesitation should constitute an independent and

impartial tribunal with power to punish, to go into the details of this monstrously serious affair and to punish the persons concerned and I hope the Government will give justice in this matter. Thank you, Sir.

Mr. SPEAKER.—Seven Members have sought permission to put questions regarding this subject. Sri Devaraj Urs, Sri T. Mariyappa, Sri S. Sreenivasa Iyengar, Sri B. Hutche Gowda, Sri Chikkalingiah, Sri N. C. Nagiah Reddy and Sri U. M. Madappa have sought permission. Sri B. Hutche Gowda has sought permission just this morning. One or two Members may put questions. That will do, I think, because we have some more business to do.

Sri B. HUTCHE GOWDA (Thuruvekere).—When the Minister replies, some of the questions will be answered?

Mr. SPEAKER.—The procedure that we have been adopting is: the Minister will make a statement at the end. Before that, not more than three of the above-mentioned Hon'ble Members may, if they desire, make their observations. Sri T. Mariyappa may put his question, if he so desires.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ (ಮೈಸೂರು ಸಿಟಿ-ಉತ್ತರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿ ಅವರು ಕೇಳಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮರು ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಬಂತು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ.....

Sri L. SIDDAPPA (Channagiri).—I rise to a point of order, Sir. The Hon'ble Member is making a speech. Speech is not allowed.

Mr. SPEAKER.—Only he must put a question.

* **Sri T. MARIAPPA.**—Yes, I have read the Rule. I will put the question.

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ರಚನಾತ್ಮಕ ಉತ್ತರಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಉತ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ವರ್ತಮಾನಗಳು, ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿಯವರು ಹೇಗೆ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿಯವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ? 1947ನೇ ಇಸವಿ ಏಪ್ರಿಲ್ ಮಾಹೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಮ್ಯೂನಲ್ ಡಿಸ್ಟರ್ ಬೇಸನ್ ಆದಾಗ ಎಂ. ಆರ್. ಪಿ. ಆಫೀಸಿನಿಂದ ನಾಲ್ಕು ರಿವಾಲ್ವರ್‌ಗಳನ್ನು ಯು. ಕೆ. ಸೋಮಪ್ಪ ನವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಎಂಟ್ರಿನು ರಿಜಿಸ್ಟರಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ? 695209ನೇ ನಂಬರು ರಿವಾಲ್ವರನ್ನು

1947ನೇ ಇಸವಿ ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಕಣ್ಣಿ ಎಂಬವರು ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಅದೇ ರಿವಾಲ್ವರನ್ನು ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಅವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಆಗ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಂತೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಕಮ್ಯೂನಲ್ ಡಿಸ್ಟರ್ ಬೇಸನ್ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಆ ರೀತಿ ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ? ಅದು 1949ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವರದಿ ಆದಾಗ ಆ ರಿವಾಲ್ವರ್ ವಾಪಸಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಯಾವ ದಾಖಲಾತಿಯೂ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಆ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಕಳೆದುಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದಾಗ ಕಾನ್ಸ್ ಮಾತ್ರ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೇ? ಅದು ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಂದ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತೇ? ಆ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ Anti-corruption Department ನವರು ಯಾವ ವಿಧವಾದ ವಿಚಾರಣೆ ಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ಈ ವರ್ಷ ಜನವರಿ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ರಿವಾಲ್ವರನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದಾಗ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಾ? ಹಾಗೆ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಮೇಲೆ ಆಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಆ ರಿವಾಲ್ವರನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಅವರು ರಿವಾಲ್ವರನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ವಶಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಆಪಾದನೆ ಗೇನಾದರೂ ಬಾಡುವಿದೆಯೇ-ಎಂಬುದನ್ನು ಆರೋಚಿಸಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಾ? ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದ ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು Anti-corruption ಡಿಪಾರ್ಟ್ ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಮೇಲಿನ ವಿಚಾರಣೆ ಬಂದಾಗ ಈ ವಿಷಯ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ? ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದ ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ಗೋಪಾಲ ರಾವ್ ಎಕ್ಸ್ ಪ್ರೆಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ವರ್ಗವಾದಾಗ ಅವರ ವಶದಲ್ಲಿ ಈ ರಿವಾಲ್ವರು ಇತ್ತೇ? ಆ enquiry ಪೂರ್ತಿ ಆಗುವವರೆಗೂ ರಿವಾಲ್ವರು ನನ್ನ ವಶದಲ್ಲೇ ಇತ್ತು, ರೆಕಾರ್ಡ್ ಗಳಿನಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕಲಿಪ್ ಆಗಿತ್ತು, ಅಂತರ ಪತ್ರ ಆಯಿತು, ಅದಕ್ಕೇ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲವೇ? ಹೀಗೆ 1947ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ರಿವಾಲ್ವರನ್ನು 1954ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಪತ್ತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ದುರುದ್ದೇಶ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಪತ್ತೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ರಿವೋಲ್ವರ್ ಒಂದಾಗಿ 695209ನೇ ನಂಬರಿನ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಎಂ. ಎ. ಆರ್. ಪಿ. ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಟ್ ಆದಮೇಲೆ ಅಲ್ಲವೇ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು? ಆಗ ರಿವಾಲ್ವರು ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದದ್ದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೇ? ಹೀಗೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಬೋನಾಫೈಡ್ ವೇಸ್ಟೇರ್ ಆಗಿ ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರ ಹತ್ತಿರ ರಿವಾಲ್ವರು ಉಳಿದಿತ್ತು, ಅದನ್ನು 1954ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಪತ್ತೆಮಾಡಿದರು ಎಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಏನಾ

(SRI T. MARIAPPA.)

ಕಾರಣ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಮೇಲೆ ಕಾಯ್ದೆಕೆಡೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಅವರ ರಿಟೈರಿಂಗ್ ಮೆಂಟರಿ ಇದು ಒಂದು ಕಾರಣವಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ಇದೂ ಒಂದು ಕಾರಣ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು Anti-corruption Department ನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿದ್ದಕ್ಕೂ, ಈ ರಿವಾಲ್ವರಿಗೂ ಸಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ? ಒಂದು ವೇಳೆ ದುರುದ್ದೇಶ ಇದ್ದು ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ರಿವಾಲ್ವರನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗಾಗಲಿ, ಇರಾಜಿಯವರಿಗಾಗಲಿ ಹೇಗೆ ಪತ್ತೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು? ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆರೋಪಿಸಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರ ಬೋನಾಫೈಡ್ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತು ಎಂ. ಆರ್. ಪಿ. ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಇಷ್ಟು ಆಗಿರತಕ್ಕ ನಾಲ್ಕು ರಿವಾಲ್ವರುಗಳ ಪೈಕಿ 3 ವಾಪಸು ಆಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಎಂಟ್ರಿಸ್ ಇಲ್ಲವೇ? ಒಂದು ವಾಪಸು ಆಗದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ bonafide mistake ಆಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ—the matter was dead almost—ಅಂಥದನ್ನು ಈಗ rake up ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಇದು inspired ಎನ್ನುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

5-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ (ಚಿ.-ನರಸೀಪುರ).—ಎರಡು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. 1947 ರಿಂದ 1951ರ ವರೆಗೆ ಪೊಲೀಸ್ ಖಾತೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದವರು ಯಾರು? 1954ನೆಯ ಇಸವಿ ಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರವರು ರಿವಾಲ್ವರನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ ನದರಿ ರಿವಾಲ್ವರ್ ತಮ್ಮಲ್ಲಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದಿತೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ? ಅದಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ? 1954 ನೆಯ ಇಸವಿ ಫೆಬ್ರವರಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರವರು ಯಾವ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿದ್ದರು? ಆ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಎಲ್ಲತ್ತು? ಇದಕ್ಕೆ ಜವಾಬು ಹೇಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ (ಹುಣಸೂರು).—ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರ ಆಕ್ಷೇಪ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ರಿವಾಲ್ವರ್ ವಿಚಾರ ಒಂದೇ ಕಾರಣವೇ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಕಾರಣವಿದೆಯೇ? ಇದೂ ಒಂದು ಕಾರಣವೇ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲವೇ? ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಮೇಲೆ ಆಕ್ಷೇಪ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪರಿ ಅಥವಾ ಜ್ಯೂಡಿಸಿಯರ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪರಿ ಮಾಡಿದೆಯೇ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪರಿ ಮೇಲೆ ಆಕ್ಷೇಪ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಜ್ಯೂಡಿಸಿಯರ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪರಿಯನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಕಾನ್ಸಿಡ್ರುಟ್ ಮಾಡಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳೂ ಬೈಲಿಗೆ ಬರುವಹಾಗಿ ಮಾಡಲು ಮನಸ್ಸುಮಾಡುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಸಿ. ನಾಗಯ್ಯರೆಡ್ಡಿ (ಗೋರಿಬದನೂರು).—ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಾರ್ಟ್ ನೋಟೀಸ್ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿರುವ ಸದಸ್ಯರು ಇಬ್ಬರೂ * * * ಆಗಿ ಯಾವ.....

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—I raise a point of order, Sir. The word * * * must be withdrawn.

Mr. SPEAKER.—He has not yet finished his sentence. Let us not be in a hurry.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಸಿ. ನಾಗಯ್ಯರೆಡ್ಡಿ.—ಯಾವ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮುಖಕ್ಕೆ ಮನು ಬಳಯ ಬೀಕೆಂದು * * * ಅಲ್ಲವೇ ಈಗ ಮಾಡಿರುವುದು? ಇದು ಬಯಲಾಗಿ ಮರಣವೇ ಮಾಹನವೆಂಬ ಎಂಬಂತಾಗಿಲ್ಲವೇ? Dramatic effect create ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿರುವ ಒಂದು * * * ಅಲ್ಲವೇ, ಇದು? ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕು.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I rise to a point of order, Sir. I must take objection to some of the words used by the member. We come here with certain amount of responsibility and certain amount of decency should be observed. The language used in our speeches must be such as not to impute any such motives. Here, my friend is using the words * * *, It imputes motives on the character of a person. They should not only be expunged but the concerned member must be asked to withdraw them. Otherwise, we are also capable of using equally strong words.

Sri N. C. NAGIAH REDDY.—I know the meaning of those words better than the member.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Minister for Law and Education).—I may draw the attention of the Hon'ble Members to Rule 26 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Legislative Assembly :

“(f) it shall not contain arguments, inferences, ironical expressions, imputations, epithets or defamatory statements;”

I request the Hon'ble Members to remember this, Sir.

Sri H. SIDDAVEERAPPA (Minister for Home and Industries).—I want a ruling on the point of order, Sir.

Mr. SPEAKER.—We will have to expunge some of those words. I will have to deeply consider it later on. Sri Nagiah Reddy may continue.

Sri N. C. NAGIAH REDDY.—I have nothing more to say. I want answers for these things, Sir.

Sri J. MOHAMED IMAM.—May I know which words the Chair has decided to expunge from the proceedings?

Mr. SPEAKER.—Some of those words deserve to be expunged but which of those words that should be expunged I will have to consider later.

Sri N. C. NAGIAH REDDY.—They are mere facts I have stated.

Mr. SPEAKER.—I will go through it; they are in the proceedings.

*** Sri U. M. MADAPPA** (Chamarajanagar).—Was there any necessity for him to take the revolver? If so, for how long this necessity existed? Was the weapon of any use to him when he was on duty in connection with the Gopal Rao's Enquiry Committee? Why did he not return this revolver when he took charge of the next office? What made this officer to surrender this revolver recently?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, 1947ರಲ್ಲಿ ಮೂರುನಾಲ್ಕು ರಿವಾಲ್ವರ್‌ಗಳನ್ನು issue ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲವೇ? ಆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕನ್ನೂ ಕೂಡ ರಾಜುಮಾಡಿ ಯಾರುಯಾರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ? ಅಥವಾ ರಾಜುವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ? ರಾಜು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳದೆ ಸ್ಪೋರ್ಟ್‌ನಿಂದ ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆಯೇ? ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಕೂಡ ಸ್ಪೋರ್ಟ್‌ ಚಕ್ರವಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇರಾಬೆಯಲ್ಲಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ? ಈ ವಿಚಾರ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಮಾಡಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ? ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದರ ರಿಸಲ್ಟ್ ಏನು? ಎಷ್ಟು ಹಣ ಅವರಿಂದ ರಿಕವರ್ ಮಾಡಿದೆ? ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ ಎಂದು ಇದ್ದಾರಲ್ಲಾ, ಅವರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು 900 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಯಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಅಕೌಂಟ್ ಅದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ? ಆ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಈ ಅಫೀಸರ ಹತ್ತಿರ ಇತ್ತು? ಇವರ ಕೈಗೆ ಯಾರುಕೊಟ್ಟರು? ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು 3 ರಿವಾಲ್ವರ್‌ಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಇವರು ರಾಜು ಹಾಕಿ ವಾಪಸು ಕೊಟ್ಟರೆ? ಅಥವಾ ಇನ್ನಾರಾದರೂ ಇವರ ಪರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರೆ? ಸ್ಪೋರ್ಟ್‌ಕ್ಲಬ್‌ರವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೇ? ಈ ತಪಶೀಲನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು.

*** ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ** (ಮಳವಳ್ಳಿ—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಶ್ರೀಮಾಣ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಶ್ರೀ ನಾಗರಾಜ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಹೇಳುವುದು ವಿಚಿತ್ರವೆಂದು ಕೆಲವು ಅಫೀಸರಿನ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೊರಗಡೆ ಮಾಡಿದರು? ಅವರು.....

Mr. SPEAKER.—You put a question relating to this.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ.—ಅವರಿಗೆ ಆ ಸಮಾಚಾರ ಯಾವರೀತಿ ಸಿಕ್ಕಿತು? ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಇನ್ನೂ ಪೊಲೀಸರು ಇರಾಬೆಯೊಡನೆ ಪ್ರೈವೇಟ್‌ಗೆ ಕರೆಸ್‌ಪಾಂಡೆನ್ಸ್ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. Mistake of facts ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ point out ಮಾಡುವುದು ಏನು ತಪ್ಪುಮಾಡಿದ್ದರೂ

ಮುಚ್ಚಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದಲೇ? ಇದೇ ರಿವಾಲ್ವರ್‌ನ ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೇ? ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿರುವ ತಪ್ಪನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಈ ವಿಚಾರ ಕೇಳಿದೆವು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುವುದು ಯುಕ್ತವೇ? ನಾವು ಇರುವ ಲೋಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ರೈಲ್ವೆ ತಪ್ಪು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದು ಸೂಕ್ತವೇ? ಸೋಮಪ್ಪನ ಸ್ಪೆಷ್‌ಮೆಂಟ್ ತಪ್ಪು.....

Mr. SPEAKER.—Please address as 'Somappanavaru'.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ.—ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರ ಸ್ಪೆಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ರಿವಾಲ್ವರಿನ ವಿಚಾರ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವರದಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ, ಶ್ರೀಮಾಣ ನಾಗಯ್ಯರೆಡ್ಡಿಯವರು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು? ಈ ತರಹ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕೊಟ್ಟು ಇಂಥ ಪದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಮನ ನೋಯಿಸುವುದು ಸರಿಯೇ? ಇದಕ್ಕೆ ರಿವಾಲ್ವರ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು.

*** ಶ್ರೀ ಎಚ್. ನಿಧುವೀರಪ್ಪ.**—ಸ್ವಾಮಿ, ರೂಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವುದು, any member may put a question ಎಂದು. ಈಗ ಸದಸ್ಯರು ಕೇಳಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಒಂದಲ್ಲ, ನೂರು ಆಗಬಹುದು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವುಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಜವಾಬು ಕೊಡುವಷ್ಟು ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿ ನನಗಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೂ ಜವಾಬುಕೊಡಲು ನದ್ಯಕ್ಕೆ ಶಕ್ತವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬಾರದೆಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿದ್ದರೆ ಆಗ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ amount recover ಆಗಿಲ್ಲ. ಯಾವ ರೀತಿ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಆರ್ಡರ್ ಆಗಿದೆಯೋ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಮಾಣ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಂದ ಹಣ ವಸೂಲಾಗಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವಾದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮಾಣ ನಾಗಯ್ಯರೆಡ್ಡಿಯವರು ಕೇಳಿರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಭಾಗವನ್ನು proceedings ನಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಲ್ಪಡುವುದಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಯಾವುದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತಾರೋ, ಯಾವುದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಿ ದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಜವಾಬು ಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಗೊತ್ತಾಗದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಜವಾಬು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾಣ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಂ. ಎ. ಆರ್. ಪಿ. ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಂದಿಲ್ಲವೇ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಎಂ. ಎ. ಆರ್. ಪಿ. ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಂದಮೇಲೆಯೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದು. ಎಂ. ಎ. ಆರ್. ಪಿ., ಡಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಯಿಂದ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಆಗ್ಗೆ ಶ್ರೀಮಾಣ ಚಾಂಡಿಯವರು ಡಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಆಗಿದ್ದರು. ರಿಕಾರ್ಡ್ ಅವರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದರಿಂದ, ಆ ರಿಕಾರ್ಡ್‌ನಮೇಲೆ ಸೂಕ್ತ ಕಂಡ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು 14-3-1951 ರಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿ ಆಗಿದ್ದ ಡಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಆದರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ: 'ಒಂದು ರಿವಾಲ್ವರ್ ಹೋಗಿದೆ, ನಮ್ಮ ರಿಕಾರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ನಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.)

ಅದನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಎಂದು ಇದೆ ಎಂದು ಅವರು ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಬೆಳೆದು, ಕೊನೆಗೆ ಅದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸೋಮಪ್ಪನವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ನಿಜವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಹಣವನ್ನು ಅವರಿಂದ ವಸೂಲಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಾಕಿ ಅಂಶಗಳೇನು, ಯಾವಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಪೇಕ್ಷರನ್ನೂ ಉದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಅಂಶವಲ್ಲ. ಈಗಲೇ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರರು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ವಿಚಾರ ಹೀಗೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಇಂಥವರೇ ಜವಾಬ್ದಾರರು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ರಿಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಓದಿ ಅದರಮೇಲೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಹೊರತು ಹಾಗೆಯೇ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಅಂಶಗಳ ಮಾತ್ರ ನಿಜ. ಈ ರಿವಾಲ್ಯೂರ್ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ವಾಪಸು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಅವರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹಣ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು 1951 ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಆರ್ಡರ್ ಆಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು, ಇದೇ ರಿವಾಲ್ಯೂರ್ 19-1-1954 ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಪೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ ಎಂಬವರು, ಇದೊಂದು ಮತ್ತು ಇದರಬಗ್ಗೆ 13 ರೌಂಡ್ ಅಮ್ಮೊನಿಷನ್‌ನು ನನ್ನಲ್ಲಿತ್ತು ಎಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಹಾಜರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕರಣ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಿತು, ಇದು ಯಾವ ರೀತಿ ಇವರ ಬಳಿ ಬಂತು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಈಗ ಇದನ್ನು ಯಾರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಾಜರುಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಅವರು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಜವಾಬನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು, ಅವರು ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿದ್ದರೆ ಇದನ್ನು ಮುಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆ; ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಜರುಮಾಡಿದರು ಎಂದು. ಈ circumstantial evidenceಗೆ ಏನೇ ಕಾರಣಗಳಿದ್ದರೂ, ಅವರ ವರ್ತನೆ *bona fide* ಆಗಿ ತ್ತುಂಬಿದುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆಂದು ನಾವು ಊಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಬಾಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕು. ಇದು ಹೇಗೆ ಬಂತು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಆಗಲು ಬಾಕಿ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳೇನಿದ್ದುವು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ನಾನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಅಂಶಗಳಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರತಕ್ಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೊರಗಿಡುವುದಕ್ಕೆ in the interest of Public Service ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಅದು ದರಿಂದ ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಬಗ್ಗೆ ಪೂರ್ಣ ವಿವರಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಪೂರ್ವಾಪರ ಯೋಚಿಸಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದರಮೇಲೆ decision ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ದೇವರಾಜ ಅರಸಿನವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ judicial enquiry ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಇದರಲ್ಲಿ judicial enquiry ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಅಂಶ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲದೆ judicial enquiry ಯಾವ point ಮೇಲೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಇದನ್ನೇನಿದ್ದರೂ departmental enquiry ಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದುದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಸಾಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿಯವರು ಅವರಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಬೆದರಿಕೆ ಪತ್ರದ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಿದರು. ಈಗಾಗಲೇ ಅವರನ್ನು ನಿನ್ನೆಯದಿನ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು, ಕೇಳಿ, ಅವರಿಗೆ ಯಾವರೀತಿ ಸೂಕ್ತವಾದ protection ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇನ್ನೇನೂ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಈ ದಿನ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವ ಹಲವಾರು ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ರಿಕಾರ್ಡ್‌ಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೋಡಿ, ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Sir, before proceeding to the next item of business, I want to know what the programme of business is. It would be better if the Government consider that aspect and tell us before hand.

MYSORE (PERSONAL AND MISCELLANEOUS) INAMS ABOLITION BILL, 1954.

Motion to consider Amendments made by the Council.

Sri Kadidal MANJAPPA (Minister for Revenue and Public Works).—Sir, I beg to move that Rule 90 (c) of the Rules of Procedure and Conduct of Business of the Legislative Assembly, be suspended to enable me to move that the amendments made by the Legislative Council to the Mysore (Personal and Miscellaneous) Inams Abolition Bill, 1954, be taken into consideration.

Mr. SPEAKER.—Under Rule 90 (c) and also under Rule 169 of the Rules of Procedure, I use my discretion and allow this motion to be discussed so far as the amendments which are sent back to this House are concerned. The Hon'ble Minister may move the motion now.

Sri Kadidal MANJAPPA.—Sir, as required by Rule 90 (c) of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Legislative Assembly, I move—